

bonder uden at ramme Andre; men det er jo netop derfor, at Vædringsforslaget er delt i to Dele, for at man skulde kunne ramme Bagabonderne og deres individuelle Frihed, at den bosatte og hæderlige Del af Befolkningen let kan komme til at lide derunder. — Jeg udtalte igaar, at der ikke er et eneste Punkt i det foreliggende Lovforslag, uden at det har sin Hjemmel i den ældre Lovgivning. Den sidste ærede Taler indvendte derimod, at man ved at optage de ældre Lovbestemmelser i en ny Lov giver dette et andet Breg. Dette er mig ikke ganske klart; jeg vil indrømme, at de maaske faae større Betydning, forsaavidt Virkningen af slige Bestemmelser, naar de ere samlede i en ny Lov, bliver mere effektiv, idet de blive bedre og omhyggeligere anvendte, men deres Karakter er vist affurat den samme, og jeg maa protestere imod, at det paa nogen Maade kan siges — saaledes som det ærede Medlem gjorde —, at man ved disse Forslag og særlig ved dette Forslag, som nu er under Forhandling, gjør en ny Indskrænkning i den personlige Frihed. Det gjør man ingenlunde; tværtimod er Forslaget mindre indskrænkende for den personlige Frihed end de indskrænkende Lovbestemmelser, som bestaa for Tiden, og som ikke kunne affattes, uden at der sættes Noget i Stedet. — Det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (S. Andersen) udtalte sig igaar ligeledes mod Vædringsforslaget under Nr. 27, men det var mig ikke ganske klart, hvortil det ærede Medlem sigtede. Jeg forstod nok hans Tankegang, nemlig at han fandt, at Alle og Enhver, som reise omkring udenfor deres Hjemsted, burde kunne legitimere sig ved at være forsynede med Legitimationsdokumenter. Det vilde altsaa paa en Maade være strengere end det, Udvalget har foreslaaet; men det ærede Medlems Tankegang indsees dog tildeels ved Lovforslagets § 21, som siger: At Enhver — det er altsaa uden Hensyn til, hvad Slags Personer det er — er forpligtet til paa Forlangende at opgive sit Navn, sin Bopæl, sin Stand, etc. for Politiet og skaffe nærmere Oplysning i saa Henseende.

Naar jeg dernæst vender mig til det 2det ærede Medlem for 9de Kreds (Estrup), maa jeg takke ham for den anerkjendende Maade, hvorpaa han udtalte sig om Forslaget under Nr. 27, og med Hensyn til de Bemærkninger, han gjorde, skal jeg begynde med den, at det, som han sagde, faae ud, som om Udvalget var blevet bange paa Halvveien og ikke havde gjort Skridtet helt ud. Her maa jeg bede det ærede Medlem erindre — det kan jo godt siges her —, at dette Vædringsforslag ikke er blevet til uden forskjellige Vanskeligheder og uden at have gennemgaaet forskjellige Stadier og forskjellige Svingninger frem og tilbage, og jeg vil indrømme det ærede Medlem, at det Underædringsforslag, som han har stillet, stiller Sagen paa et langt forreftere Standpunkt.

Men netop jo vanskelige det er at sætte en saadan Grænse, desto større Nødvendighed er der da for at give Politiet Midler ihænde til i det Offentliges Interesse, i det Almene's Interesse at værne mod de Fare, som en saadan Bevægelighed medfører. Man taler saa meget om Individets Frihed, men jeg paaftaar, at man kan se saa meget paa Indi-